

Opowiem Ci teraz historię prawdziwą z czasów wojny. W 1941 roku, za okupacji, ludzi tutejszych bogobojnych Okupant nękał za podpalenie czterech stogów siana. Odwaga została ukarana w czasach niespokojnych.

Na wspomnianą drogę wzdłuż lasu skierujesz swe kroki, Szukając uporządkowanego, wyciętego pasa bez zieleni. Piaszczysta górka, betonowe schody, pomnik wysoki, Przy którym zwykle znicz i kwiat się czerwieni.

Westchnij za dusze dziewięciorga zamordowanych, Z łódzkiego więzienia przywiezionych Polaków, Wcześniej męczonych, bitych, katowanych... Pozbawiono ich życia właśnie tutaj, wśród krzaków.

Pokonaj trzynaście schodów, wspominając ruch oporu. Czytaj inskrypcję na tablicy: „Za _ _ _ _ _ _ wolności, 19 11 21 Za przetrwanie przez naród polski strasznej wojny i terroru...” Pomnik ten krzyżem zwieńczony tu w lesie zagościł.

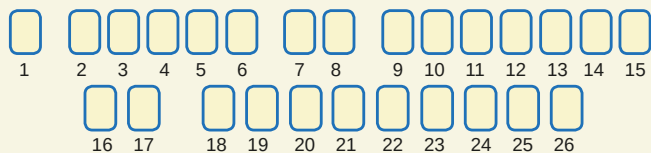
Okolicę dzielną zamieszkuje lud, wolność wysoko ceniący, Dlatego chętnie uczestniczyli w miejscowym ruchu oporu: Stery podpalili w majątku Jakubowskich. Niemiec zarządzający Swoim doniósł. Dziewięcioro zabił z przypadkowego wyboru.

Tego dnia okupanci mieszkańców z okolicznych wiosek zmuszali, By w tłumie patrzących byli. Spędzili ich tu obok, na pola. Ducha walki osłabić chcieli w Polakach. Niemcy strzelali Celnie — niechlubna hitlerowskich siepaczy w dziejach rola.

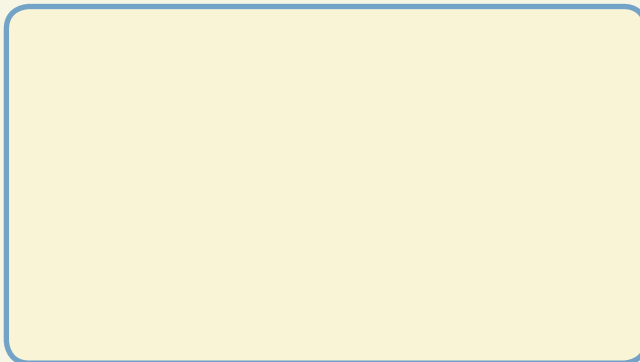
Jednego z tutejszych planowano do grupy skazańców dołączyć. Że ksiądz proboszcz dziesiątym będzie, ludzie się spodzielali. Czy to ślepy los, czy Bóg miłosierny postanowił się włączyć I dziesiątego, któremu śmierć przeznaczono, ocalił?

Zanim pożegnamy Cię stojącego tu, przed miejscem pamięci, Po tej lekcji lokalnej historii – oby z dobrym jej wynikiem! – Nie zapomnij o skarbie tu ukrytym i o przybiciu pieczęci. Znajdziesz go: [\[czytaj hasło\]](#)

Hasło questu:

Miejsce na skarb:

Autorzy questu:

Tekst powstał z połączenia dwóch questów „Historia pomnika w lesie w Woli Marzeńskiej” i „Historia XIV-wiecznego kościoła w Marzeninie”, autorstwa Beaty Magdziak oraz młodzieży z programu „Działaj lokalnie” Sędziejowickie Dziedzictwo II.

Konsultacje i opracowanie graficzne:

Adam Jarzębski, Anna Jarzębska, Fundacja Mapa Pasji, program „Qesty - Wyprawy Odkrywców”

Opiekun questu:

Gminna Biblioteka Publiczna w Sędziejowicach
tel. 43 67 112 11, e-mail: gpb_sedziejowice@wp.pl

Aplikacja „Qesty - Wyprawy Odkrywców”

Więcej questów
w Dolinie Grabi:

www.dolinagrabi.pl

Android

iOS

„Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich: Europa inwestująca w obszary wiejskie”.
Instytucja Zarządzająca PROW 2014-2020 – Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.
Ulotka opracowana przez LGD „Dolina rzeki Grabii”, współfinansowana jest ze środków Unii Europejskiej w ramach poddziałania 19.3 „Przygotowanie i realizacja działań w zakresie współpracy z lokalną grupą działania”.
PROW 2014-2020

Marzenin – Wola Marzeńska W hołdzie historii

Tematyka:

Jest to podróż w przestrzeni i czasie, przybliżająca poruszające losy Marzenina i okolic, a prowadząca od kościoła parafialnego pw. Najświętszej Marii Panny do pomnika ofiar II wojny światowej w Woli Marzeńskiej.

Miejsce startu:

Przed Kościołem parafialnym pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny w Marzeninie (gm. Sędziejowice).
GPS: 51.554131, 19.037181

1 godz.

Jak grać?

Udaj się na start. Czytaj wskazówki, rozwiąż zagadki, a na końcu trasy otrzymasz hasło prowadzące do skarbu – pamiątkowej pieczęci!

Witaj, Wędrowcze, u naszego kościoła głównej bramy!
Na quest o historii tej okolicy serdecznie zapraszamy.
Marzenin średniowiecznym rodowodem się chwali,
Kilka faktów warto poznać zatem – i sobie utrwalić.

Wieś w XIV wieku należała do Jarosława Skotnickiego
Herbu Bogoria – słynnego arcybiskupa gnieźnieńskiego.
W 1372 roku stanęła tu romańska świątynia murowana.
W XVIII wieku nawa nowa została do niej dobudowana.

Dzieje Marzenina to jednak nie tylko wieki dawne,
Był tutaj park dworski, do dzisiaj stoją młyny sławne.
Nasza podróż w czasie skończy się w miejscu pamięci,
W którym ceniom ofiar II wojny chwilę poświęcisz.

Teraz na wschód dziesięć kroków przejść trzeba.
Obróć się w prawo i unieś wzrok, w stronę nieba.
Tam ujrzysz „POKÓJ I ” na krzyżu napisane.

Pochyl przed nim głowę, może będzie Ci darowane.

Ku wielkiej ceglanej budowli za krzyżem zwróć lica.
Czy wiesz, co to jest? Oczywiście .

Spójrz – ku Bożej chwale biją tutaj serca!

Dźwięk każdego z nich dusze wiernych przewierca.

Alejką na wschód poprowadzi Cię do miejsca pamięci,
Które to imię wielkiego polskiego wodza święci.
Jak widzisz, z inskrypcji na tablicy jasno wynika,
Że powstała w śmierci Kościuszki,
naczelnika.

Znów stań twarzą na wschód i obróć się w prawo,
Podążaj alejką, ciesząc się tą spokojną enklawą.
Zobaczysz dwa drzewa, jeden z pni jest z kamienia –
On to pewną starą legendę ma do opowiedzenia.

Za czasów bogini Marzanny jabłoni liście były tu zielone.
Co roku jedno jabłko rodziła, sobie tylko przeznaczone.
Pewnego dnia córka Kosa po owoc na drzewo się wdrapała,
Jej matka to spostrzegła, z gniewu zapłonęła cała.

I krzyknęła: „Lepiej żebyś w kamień się przemieniła,
Niźli klątwę na całą naszą rodzinę sprowadziła!”
Jak rzekła, tak się stało: dziewczyna w skałę została zakłeta.
I tylko ta jej chusta ku przestrodze wisi. Zapamiętaj!

Idź teraz na południe, znajdź postać rozpromienioną
W niebieskiej szacie. Z ważnej przyczyny ją tu postawiono.

Wiernych wita – i Ty przywitaj ją, odczytując na tablicy,
Że jest tu z okazji chrztu Polski rocznicy.

Nie wychodź boczną bramą, idź ku tyłom kościoła,
Gdzie na pewno inne ważne zabytki znaleźć zdołasz.
Skieruj się do starej mogiły rodziny Kożuchowskich.
Przeczytaj o śmierci Augusta i z Petkowskich.

Masz odpowiedź? Zwróć się w stronę kościoła ściany,
Ujrzysz tam tablicę – to papież przez swój naród ukochany.
Którego śmierć wspomina tam data 2 2005
roku.
Świętym został 9 lat później ze Stolicy Piotrowej wyroku.

Idź na tyły kościoła, wypatruj dwóch niewielkich witraży.
Gościu, czy obejrzeć wnętrze świątyni Ci się marzy?
Proboszcz i wikariusz jest gotów, gdy go zawiadomię,
Otworzyć kościół, pokazać średniowieczne polichromie.

Stare księgi, obrazy, chrzcielnicę z XVI wieku zabytkową...
Masz tu także szansę spotkać młodzież wyjątkową,
Wokół parafii skupioną, która quest ten współtworzyła.
W energicznej młodzieży naszej wielka drzemie siła!

Okrażaj dalej Kościół, to nie koniec Twojej przygody!
Podziwaj kolejne dwa witraże i dęby – pomniki przyrody.
Dotrzesz do kaplicy z figurką Józefa Cieśli z dzieciątkiem,
który czuwa na wysokości nad życia wiecznego początkiem.

Tablica po lewej stronie budowli w słońcu jaśnieje.
„Ja jestem zmartwychwstaniem...” – wiernym daje nadzieję.
Głosi też, że każdy wierzący, choćby zamknął już powieki,
Dzięki łasce Bożej – czytaj: „ na wieki”.

W pamięci zachowując przesłanie z tej tablicy,
Wyjdź przez główną kościelną bramę w kierunku ulicy.
Pożegna Cię po lewej kapliczka ceglana z kolumnami.
Maryi zawierzamy tu parafię, rodziny i .

Rusz ulicą w lewo, by po prawej ręce mieć budynek straży.
Z Marzenina do Woli Marzeńskiej spacer Ci się marzy?
W takim razie idź chodnikiem przed siebie, nie zwlekaj!
Po lewej stronie nieopodal kolejna kapliczka czeka.

Czerwonym dachem nakryta, figurę Matki Bożej strzeże.
Z sercem na dłoni Maryja czuwa tu nad ludźmi w wierze.
 w nowe tysiąclecie – proszą boże owieczki.
Nam pozwól prowadzić Cię dalej trasą tej wycieczki.

Ulica nieco w lewo skrzy, przez most Cię poprowadzi,
Za nim para zielonych tablic pozycję Twoją zdradzi.
Wkraczasz do Woli Marzeńskiej, blisko tu questu końca.
Po prawej kolejna kapliczka skąpana w blasku słońca.

Nawet gdy promienie jej nie oświetlają, to postać święta
Króla Niebieskiego we wnętrzu, do świata uśmiechnięta,
Światłem wiary ją wypełnia – chociaż z drewna jest ciemnego.
W prawej ręce dzierży, w lewej zaś Syna Bożego.

Ty idź dalej, drzew cienie ochłodzą Cię dla odmiany.
Z lewej miniesz gospodarstwo, a w nim młyn drewniany.
Z drogi widoczny, w głębi stoi, czyż nie jest śliczny?
W XIX wieku powstał, dziś jest młynem wodno-elektrycznym.

Tuż za nim objawi Ci się potrójne rozwidlenie dróg.
Wybierz pierwszą ulicę z prawej, nie oszczędzaj nóg!
Mamy nadzieję, że ten etap wędrówki Cię nie znuży,
Wszak bardzo blisko jesteś już finału tej podróży,

Zaraz krajobraz się zmienia, las z dwu stron Cię otoczy,
Nie daj się uśpić szumowi drzew, otwarte miej oczy!
Z prawej strony bowiem droga będzie, na skraju lasu.
Piaszczysta, wzdłuż ściany drzew – wiedz o niej zawczasu!